

PROP DE VOSALTRES

La Mare de Déu de l'Acadèmia

Estimats diocesans:

La festa de la Patrona de la ciutat de Lleida enguany es farà el diumenge que ve, dia 1 d'octubre, amb la Missa i el Certamen Literari, entre altres actes. Fixar la celebració en diumenge possibilita l'assistència de devots i col·laboradors. La Junta Directiva de l'Acadèmia Mariana, però, no ha volgut que s'oblidi el dia en què s'escau la festivitat, el 2 d'octubre, i ha programat una Missa solemne a les 19 hores a l'Oratori de la Verge a la mateixa Casa de l'Església.

M'agradaria, d'entrada, convidar-vos als actes organitzats per honorar la Patrona i per reconèixer als centenars de devots i directius la immensa feina que han fet des de 1862 perquè la devoció a la Mare de Déu arrelés en el cor de totes les famílies i en el de les comunitats; i perquè tots els lleidatans poguessin expressar la seva proximitat a aquesta advocació: a una imatge blanca, esculpida en fusta de til·ler, que representa la Immaculada damunt d'una esfera del món, trepitjant una serp —en record del primer llibre de la Bíblia—, i que porta un rosari metàl·lic a les mans i un petit cor a la falda que guarda els noms de tots els benefactors d'aquesta venerable institució durant els cent seixanta-cinc anys d'existència.

A més dels actes de culte, des de bon començament, l'Acadèmia Mariana va instituir l'any 1865 un Certamen Literari per homenatjar la Patrona a través de l'estudi, la reflexió i l'expressió literària. Aquest certamen ha tingut durant la seva llarga història diverses vicissituds, però sempre ha gaudit d'estima i acceptació per part dels molts participants de la nostra diòcesi i de la resta del territori espanyol. Esperem que la seva permanència

produeixi en el futur bons fruits marians i promogui l'evangelització de la nostra societat. Agraïm, com sempre, l'interès i la dedicació de la Junta Directiva perquè aquests objectius puguin arribar a assolir-se.

L'àmbit religiós i, específicament, el de la devoció popular, ha estat estudiat des de totes les ciències humanes com a recerca de l'essència més profunda de l'ésser humà. La filosofia, la sociologia, la psicologia i la història han destacat en un lloc preferent la temàtica religiosa i han desenvolupat al-

guns aspectes fonamentals del gènere humà. Avui em fixaria, mirant la Verge com a Mare de tots, en un que em sembla important en el nostre temps que és, malauradament, propici a la fredor, la indiferència, l'insult o la desqualificació de l'altre. Parlo de la tendresa com a element identificador de la relació cordial entre les persones. Aquesta actitud queda reflectida de manera especial en les mares i, com a projecció i marc de referència en general per a tothom, en la Mare de Jesús qui, en la creu, moments abans de morir, vol compartir la seva maternitat amb tothom.

Tots recordem la dolçor en el tracte de la nostra mare i les carícies, els petons, les paraules... ens reconfortaven i ens donaven seguretat. Tots sabeu que la tendresa neix de la comprensió de l'estat de l'ànima de l'altra persona i tendeix a comunicar-li el lligam, la unió amb ella, i acaba per manifestar-se exteriorment. Fa falta tendresa en l'amistat, en la fraternitat, en la filiació, en l'amor humà... A aquestes expressions de tendresa cal aplicar una mesura única: l'amor adequat a la persona segons les seves pròpies característiques i situació concreta.

Com canviaria el nostre món si la tendresa en les relacions fos una constant en tots els ordres de la vida! Demaneu-ho a la nostra Patrona, aquests dies amb més intensitat. Aquest any acompanyarà la nostra festa la Verge de la Solitud de la Congregació de la Puríssima Sang, els membres de la qual han actualitzat amb molta estimació l'aspecte extern de la imatge.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Renovació parroquial i corresponsabilitat, claus del Pla Pastoral

El Consell Diocesà de Pastoral, recollint les reflexions i aportacions de l'Assemblea Diocesana, ha elaborat el Pla Pastoral 2023-2024, distribuït per les delegacions diocesanes el dia de l'Enviament, celebrat aquesta setmana. Les prioritats que marca el Pla són la d'evangelitzar, juntament amb unes altres dues realitats: la renovació constant de les parròquies, amb una marcada formació en tots els àmbits, i la corresponsabilitat en

les preocupacions i decisions que ens impliquen a tots.

El Pla 2023-2024 marca dos objectius: animar les comunitats a una gestió de les seves tasques en clau sinodal, escoltant, comptant amb els altres, decidint, obrint horitzons; i també impulsar des de les àrees de Pastoral espais adequats per a pregar, compartir, orientar i ajudar en el camí de l'acolliment i de l'anunci.

CERCA DE VOSOTROS

La Virgen de la Academia

Queridos diocesanos:

La fiesta de la Patrona de la ciudad de Lleida, Misa, certamen literario y otras celebraciones, tendrá lugar este año el próximo domingo, día 1 de octubre. La Junta Directiva de la Academia Mariana no ha querido que se olvide el día propio de la festividad, el 2 de octubre, y ha programado una Misa solemne a las 19 horas de ese día en el Oratorio de la Virgen de la misma Casa de la Iglesia. Fijar la celebración en domingo posibilita la asistencia de devotos y colaboradores.

Un primer punto es la necesaria invitación a los actos organizados para honrar a la Patrona y para reconocer a los centenares de devotos y directivos que, desde 1862, han realizado una inmensa tarea para que la devoción a la Madre de Dios estuviera en el corazón de todas las familias y de los centros de las comunidades. Que todos los leridanos pudieran expresar su cercanía a esta advocación, a una imagen blanca, esculpida en madera de tilo, que representa a la Inmaculada encima de una esfera del mundo rodeada de una serpiente que es pisada por sus pies (recuerda el primer libro de la Biblia); con un rosario metálico en las manos y un pequeño corazón en el regazo guardando los nombres de todos los bienhechores de esta venerable institución durante los ciento sesenta y cinco años de existencia.

Además de los actos de culto, desde un principio, la Academia Mariana instituyó un Certamen Literario el año 1865 para honrar a la Patrona en el estudio, la reflexión y la expresión literaria. Este certamen ha tenido durante su larga andadura diversas vicisitudes pero siempre ha gozado de estima y aceptación por parte de los muchos participantes de nuestra diócesis y del resto del territorio español. Esperamos que su permanencia produzca en el futuro buenos frutos marianos y promueva la evangelización de nuestra sociedad. Agradecemos como siempre el interés y la dedicación de la Junta Directiva para que estos objetivos puedan llegar a feliz término.

El ámbito religioso y, en concreto de la devoción popular, ha sido estudiado desde todas las ciencias humanas como indagación a lo que pertenece a lo más profundo del ser humano. La filosofía, la sociología, la psicología o la historia han destacado en un lugar preferente la temática religiosa y han podido desarrollar algunos aspectos fundamentales del género humano. Hoy me fijaría, mirando a la Virgen como Madre de todos, en uno que me parece importante en estos tiempos que corren y que son desgraciadamente propicios para la frialdad, la indiferencia, el insulto o la descalificación del semejante. Hablo de la ternura como elemento identificador de la relación cordial entre las personas. Esta misma actitud queda reflejada de forma especial en las madres y, como proyección y marco de referencia en general para todos, en la Madre de Jesús quien en la cruz, momentos antes de morir, quiere compartir su maternidad con todos los demás.

Todos recordamos la dulzura en el trato que nuestra madre nos manifestaba. Las caricias, los besos, las palabras... nos reconfortaban y nos daban seguridad. Todos sabéis que la ternura nace de la comprensión del estado del alma de la otra persona y tiende a comunicarle lo unido que se está a ella y acaba por manifestarse exteriormente. Hace falta ternura en la amistad, en la fraternidad, en la filiación, en el amor humano... A estas manifestaciones de ternura hay que aplicarle una medida única: el amor adecuado a la persona según sus propias características y situación del momento.

¿Cuánto cambiaría nuestro mundo si la ternura en las relaciones fuera una constante en todos los órdenes de la vida! Pedidlo a nuestra Patrona en estos días con más intensidad; acompañará nuestra fiesta la Virgen de la Soledad de la Congregación de la Purísima Sang, los miembros de la cual han actualizado con mucho cariño el aspecto externo de la imagen.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Primera trobada de delegats de Comunicació

El delegats de Comunicació dels deu bisbats amb seu a Catalunya van celebrar, el passat 6 de setembre, la primera reunió del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS) d'aquest curs 2023-2024 que, entre altres temes, van dedicar la trobada a definir els materials que han de formar part del fulletó que es repartirà amb motiu de la Jornada de Germanor el proper mes de novembre, i que serà una Memòria de l'activitat de la Conferència Episcopal Tarraconense durant l'any 2022. La publicació inclourà dades consolidades que expliquen la realitat de l'Església catalana, testimonis, fotografies i textos.

Eucaristia d'inici de curs a l'Episcopal

El claustre de professors del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia va assistir, el migdia del 5 de setembre, a la celebració de la missa que, tradicionalment, obre el curs escolar cada any. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, que es va celebrar a la capella del centre escolar. L'endemà, el 6 de setembre, començava el curs per als nens i nenes de l'educació obligatòria: Primària i ESO. La setmana següent es van incorporar els alumnes de Batxillerat i Cicles Formatius.

El bisbe Salvador va animar els docents a «no perdre la il·lusió per ensenyar» i a «viure amb alegria» la seva feina al servei de l'educació dels més petits. El divendres anterior també va participar en el claustre de professors previ a l'arrencada del curs 2023-2024.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

Mn. Jaime Clusa Barrabés, nomenat rector de la Parròquia del Santíssim Salvador de Lleida (barri de Pardinyes), amb atenció al centre de culte de Llívia, amb data 01.09.23.

Mn. Xavier Navarro Liesta, nomenat rector de les parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida, amb data 01.09.23.

Mn. Ioan Blaj, nomenat rector de les parròquies de Sant Sadurní Bisbe d'Alguaire i l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar, amb data 01.09.23.

P. Ramon Dieste Campo, nomenat vicari de les parròquies de Sant Agustí de Lleida (la Bordeta), i Sant Josep Obrer de Lleida (els Magraners), amb data 01.09.23.

Mn. Víctor Manuel Espinosa Ollé, nomenat vicari judicial, amb data 01.09.23.

Mn. Juan Carlos Mandje Bote, nomenat jutge del Tribunal Eclesiàstic de la Diòcesi de Lleida, amb data 01.09.23.

Montserrat Sánchez García, nomenada animadora de Comunitat, com a membre de l'equip pastoral de les parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida, que regenta Mn. Xavier Navarro, amb data 01.09.23.

Mn. Jaume Pons Bosch, nomenat rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, la Mare de Déu del Roser de Gimennells, i de l'Església de Sant Josep Obrer del Pla de la Font, amb data 01.09.23.

Mn. Joan Ramon Ezquerria Pociello, nomenat adscrit a les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs, la Mare de Déu del Roser de Gimennells i de l'Església de Sant Josep Obrer del Pla de la Font, amb data 01.09.23.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

fícil i fosc de les dificultats» (21 d'abril).

@Pontifex_es: «Descobrim que som fills de Déu quan descobrim que som germans, fills del mateix Pare. Per això és indispensable formar part d'una comunitat en camí. No podem anar sols cap al Senyor» (24 d'abril).

@Pontifex_es: «Utilitzar les armes per a resoldre els conflictes és signe de feblesa i de fragilitat. Negociar, procedir a la mediació i iniciar la conciliació requereix valentia» (24 d'abril).

@Pontifex_es: «La fe ha estat transmesa de generació en generació amb la vida, amb el testimoniatge de qui ha portat el foc de l'Evangeli, l'alegria de l'amor de Jesús que salva, l'esperança de la seva promesa. La fe creix amb el testimoniatge» (27 d'abril).

Més de 150 lleidatans a la Trobada de Verges de la Ribagorça

Cent cinquanta-quatre persones de parròquies de la diòcesi de Lleida van participar, juntament amb el bisbe Salvador, en la tradicional Romeria de les Verges de la Ribagorça, que en aquesta 44a edició es va celebrar a Castejón de Sos (Osca) el 3 de setembre i que va reunir més d'un miler de persones. Els fidels vinguts des de Lleida es van afegir als procedents de diferents poblacions del bisbat de Barbastro-Monsó per compartir una jornada de pregària i de germanor. La delegació lleidatana va assistir a la trobada acompanyada per la imatge de la Verge Blanca, patrona de Lleida.

A l'arribada a Castejón de Sos, l'alcalde de la població, José Manuel Abad, i el rector de la parròquia, Mn. Eduardo, van rebre els participants a la romeria al pavelló poliesportiu, on hi havia preparat un esmorzar. A continuació els veïns del poble van amenitzar la trobada amb el tradicional ball dels mocadors. Els bisbes

de Lleida i de Barbastro-Monsó, Salvador Giménez Valls i Àngel Javier Pérez Pueyo, van concelebrar la Missa juntament amb catorze sacerdots dels diferents pobles de la Ribagorça.

La trobada va acabar amb un dinar de germanor a l'Hotel Pirineos i amb una visita al Museo del Sarrio.

Dinar de germanor de joves pelegrins

Una seixantena de persones, entre joves de la diòcesi que aquest estiu van fer el Camí de Sant Jaume i els seus pares, van compartir un dinar de germanor el passat 3 de setembre, que va servir per donar gràcies a Déu per l'experiència viscuda. En el transcurs del dinar es va visualitzar un vídeo que recollia algunes imatges tant dels preparatius com del mateix pelegrinatge a Santiago. El bisbe Salvador, que al matí havia anat a la romeria de les Verges de la Ribagorça, també va voler acompanyar una estona els joves i les seves famílies.

Diverses parròquies de Lleida acullen el Festival Orgues de Ponent

L'Associació Amics de l'Orgue de les Comarques de Lleida organitza aquesta tardor la 24a edició del Festival Orgues de Ponent i del Pirineu 2023.

L'edició d'enguany, que va arrencar per la Diada a l'església de Verdú, es distribuirà per tretze poblacions lleidatanes per a

mostrar la versatilitat de l'orgue envers altres instruments, amb recitals a càrrec d'organistes de reputada professionalitat, combinats amb cantants, instrumentistes o agrupacions corals que tindran lloc en esglésies de les nostres comarques, la major part de les quals, de la diòcesi de Lleida.

REFLEXIONS

El progrés dels pobles i la pau (II)

Per precisar la qualitat del desenvolupament, Pau VI, pontífex molt sensible a la dimensió cultural dels problemes, fa referència explícita a l'humanisme planetari en l'encíclica *Populorum progressio*, publicada el 26 de març de 1967 (PP 42), és a dir, un humanisme obert harmònicament i jeràrquicament a la totalitat dels valors divins i humans i en un horitzó d'eternitat i d'historicitat.

Un concepte de desenvolupament ple-nari que pot ser considerat la segona característica del desenvolupament a la *Populorum progressio*. Comporta dos aspectes estretament units: el desenvolupament de tots els homes i el desenvolupament de cada home. En el primer cas, es tracta de comprendre que el creixement econòmic d'un home exigeix la primacia del ser sobre el tenir, dels valors ètics i espirituals sobre els econòmics. Per a Pau VI, aquests valors són: l'amistat, l'amor, la pregària, la contemplació, la cultura, l'esperit de pobresa, la fe (cf. PP 20-21). Pel que fa al desenvolupament de cada persona, l'encíclica precisa que no cal pensar en el propi creixement sense interessar-se pel creixement dels altres. En els desgnis de Déu, cada home és cridat a desenvolupar-se, perquè tota vida és una vocació. Des del seu naixement, ha estat donat a tots com un germen, un conjunt d'aptituds i de qualitats per fer-les fructificar. A més, segons l'encíclica, tot allò que es diu per a cada persona val també per a cada poble: cada poble és el primer responsable del propi creixement, també havent de reconèixer la pròpia dependència dels altres pobles i les influències, positives i negatives, de l'ambient. La tercera característica és que és un desenvolupament solidari i comunitari, en solidaritat amb els altres pobles. Com l'encíclica afirma de manera lapidària: «El desenvolupament integral de l'home no es pot donar sense el desenvolupament solidari de la humanitat» (PP 43). Aquest desenvolupament no és facultatiu, sinó una obligació moral per a tothom, individus i pobles.

Mn. Eduard Salinas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), religiós dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg.

26. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14.20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sants Cosme i Damià (anomenats els sants metges), germans bessons i màrtirs de Síria, patrons dels metges i farmacèutics.

27. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13 / Lc 9,1-6]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prevere a París, fundador dels Paüls (CM, 1625) i cofundador de les Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Naga-

saki (s. XVII). Lleida: ■ Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Divendres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dissabte [Za 2,5-9.14-15a / Sl: Jr 31 / Lc 9,43b-45]. Sant Jeroni,

prev. i dr. de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé, més breu: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

Diumenge XXV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Els meus pensaments no són els vostres»

De vegades, sota capa de justícia, en realitat s'hi amaga l'enveja i la incapacitat d'acceptar la generositat quan afecta els altres. Ho veiem en la paràbola d'avui. *Un propietari surt de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya fent tractes per un jornal. Però surt també a mig matí, pels volts de migdia i a mitja tarda i fins i tot una hora abans de pondre's el sol. A l'hora de cobrar l'amo diu a l'encarregat: Comença pels que han vingut més tard i acaba pels primers. Ja sobta això. Però encara més quan vingueren els que feia una hora que treballaven i cobraren el jornal sencer. Això va suscitar en els primers treballadors l'esperança que cobrarien molt més, però van cobrar el mateix jornal. I llavors la protesta: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres. Però com diu l'amo: No havíem fet tracte per un jornal? Doncs pren el que et toca i ves-te'n. L'amo no comet cap injustícia; simplement és molt generós amb els últims que no mereixerien tant. I això és el que no entenen els primers treballadors. Ens passa a nosaltres: creiem que tenim més drets que ningú; som de la primera hora i oblidem les paraules de Jesús: Tens enveja perquè jo soc generós? Déu no és injust mai però és molt generós amb aquells que no tindrien dret a esperar res. Tot és fruit de l'amor de Déu, igual per a tots, generós amb tothom. No són les nostres obres el que compta sinó l'amor total de Déu. No tenim mèrits davant Déu. Així es compleix el que diu la primera lectura: Els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Pau a la segona lectura es planteja què és millor: morir i trobar-se amb Crist o continuar ajudant els cristians aquí a la terra. La seva única preocupació és Crist: Per a mi, viure és Crist i morir em seria un guany. Però no parla de recompenses, sinó de ser fidel a la seva missió i d'ajudar les comunitats cristianes amb total desinterès.*

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

▶ Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meua vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: "Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just." I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: "Què feu aquí tot el dia desvagats?" Ells li contesten: "És que ningú no ens ha llogat!" Els diu: "Aneu també vosaltres a la meua vinya." Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: "Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers." Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: "Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor." Ell va respondre a un d'aquests: "Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i ves-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo soc generós?" Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca.

Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,20c-24.27a)

Hermanos:

Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia.

Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado solo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quieran en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?" Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos.»